

- சாராம்சம்:** இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் செயல்கள் செய்வதைத் துறக்க வேண்டியதில்லை, ஆனால் பாவச் செயல்கள் செய்வதைத் துறந்திடுங்கள். விகாரமான அ்தாவது பாவகரமான செயல்கள் எதனையும் செய்யாதீர்கள்.
- கேள்வி:** குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எப்பிற்சி மூலம் மயான அமைதியை அனுபவம் செய்ய முடியும்?
- பதில்:** சரூமற்றிருப்பதைப் பயிற்சி செய்யுங்கள். ஒரேயொரு தந்தையைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவு செய்யக்கூடாது. நீங்கள் இச்சரூரத்திலிருந்து மரணித்துவிட்டதைப் போல் இருங்கள். இப்பயிற்சியினால் ஆத்மா மயான அமைதியை அனுபவம் செய்ய முடியும்
- கேள்வி:** அனைத்து வகையான துன்பத்திலிருந்தும் விடுபடுவதற்குரிய இலகுவான வழி என்ன?
- பதில்:** நாடகத்தின் விழிப்புணர்வை உங்கள் புத்தியில் மிகத் தெளிவாக வைத்திருங்கள். ஒவ்வொரு நபகரையும் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராகப் பாருங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவீர்கள் நீங்கள் எவற்றினாலும் அதிர்ச்சியடைய மாட்டீர்கள்.
- பாடல்:** ஓம் நமசிவாய.....

ஓம் சாந்தி. ஓம் நமசிவாய என்ற இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்ட வார்த்தைகள் பக்திக்குரியவை. ஓ சிவபாபா, நான் உங்களை நமஸ்கரிக்கின்றேன். எவ்வாறாயினும் சிவபாபா யார் என்பதைப் பக்தர்கள் அறியார். எந்தவொரு சிவபக்தனுமே சிவனை அறியார். சிவபாபா என்ற வார்த்தைகள் முற்றிலும் சாதாரணமானவை. ஓம் நமசிவாய என்று கூறுவதும் பக்தியின் சுவடேயாகும். நீங்கள் என்ன கூறவேண்டும்? நீங்கள் எவரிடமும் 'ஓம் நமசிவாய' என உச்சரிக்கும்படி கூறமாட்டீர்கள். உண்மையில் அதைக் கூறவேண்டிய அவசியமேயில்லை. குழந்தைகளுக்குத் தங்கள் (லௌகீக) தந்தையை நினைவு செய்யுமாறு மூண்டும் மூண்டும் கூறுவதில்லை. சிறு குழந்தைகளுக்கே அவ்வாறு செய்வதற்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. அல்லது அவர்களுக்கு அல்பா, ஸ்ற்றா, த்ற்றா முதலானவை கற்பிக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் இங்கே கூறுவதற்கு எதுவுமேயில்லை. நீங்கள் மன்மனாபவ என்று கூறவும் தேவையில்லை. அது சமஸ்கிருத வார்த்தையாகும். உங்களுக்கு ஒருபோதும் சமஸ்கிருதத்தில் எதுவும் விளங்கப்படுத்தவில்லை. நீங்கள் தந்தையை மாத்திரமே நினைவுசெய்ய வேண்டும் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை தனது அறிமுகத்தைக் கொடுத்துள்ளார் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள்: குழந்தைகளே, இப்பொழுது என்னை நினைவு செய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். எனவே அவரை நினைவு செய்வதே குழந்தைகளாகிய உங்கள் கடமையாகும். நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்வதற்காக இங்கே வந்து அமர்ந்திருக்கும்போது சரூமற்ற நிலையில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். ஞானமும் உங்கள் புத்தியில் பதியும். ஆத்மாவாகிய நான் தந்தையை நினைவு செய்கிறேன். இச்சரூரம் ஒரு உறுப்பு ஆகும். அதற்கு என்ன பெறுமதியுள்ளது? ஒரு கருவி எந்தளவு முதந்தரமானதாக இருந்தாலும் அதனை நன்றாகப் பயன்படுத்தாவிடின் அந்தக் கருவியால் என்ன பயன்? அதேபோல் ஆத்மாவே பிரதானமானவர். செயல்களைச் செய்வதற்காகவே இப்புலனங்கங்களைப் பெற்றுள்ளார் என்பதை ஆத்மா அறிவார். நாங்கள் கர்மயோகிகள். நாங்கள் கர்மத்தைத் துறந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. அது நியதிக்கு முரணானது. நீங்கள் விகாரமான செயல்களையோ பாவங்களையோ செய்யாதிருக்கும் வகையில் பாவச் செயல்கள் துறக்கப்பட வேண்டும். காமமே மிகப்பெரிய விகாரமாகும். சந்நியாச தர்மத்தில், விகாரத்தில் அதிகமாக ஈடுபடுதல் என்பது பாவம் என்றோ அல்லது ஓர் எதிரியாகவோ கருதப்படுகிறது. இதனாலேயே நாடகத்திற்கேற்ப அவர்களது சமயத்தில் அவர்கள் காட்டிற்குச் செல்லவேண்டி உள்ளது. அவர்கள் வீட்டையும் குடும்பத்தையும் துறப்பதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அவ்வாறே செய்ய வேண்டும். அந்தச் சமயம் வேறானது. அது பாரதத்தின் ஆதி சனாதன தர்மம் என அழைக்கப்படுவதில்லை. தேவ தர்மமே ஆதி சனாதன தர்மமாகும். எவ்வாறாயினும் எண்ணற்ற சமயங்கள் உள்ளன. சந்நியாசிகளின் சமயமும் மனிதர்களாலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு சமயமாகும். கடவுள் அச்சமயத்தை ஸ்தாபிப்பதில்லை. மனிதர்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சமயங்களை ஸ்தாபிக்கிறார்கள் என்பதை பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை கிறிஸ்தவ சமயத்தையோ அல்லது சந்நியாசிகளின் துறவறப்பாதைக்குரிய சமயத்தையோ ஸ்தாபித்தார் என நீங்கள் கூறமாட்டீர்கள். இல்லை. பரமாத்மாவாகிய பரம தந்தை பிராமண, தேவ, சத்திரிய தர்மங்களை ஸ்தாபித்தார் என்பது நினைவுகூரப்படுகிறது. கடவுள் வேறு எந்த தர்மத்தையும் ஸ்தாபிக்கவில்லை. நாடகத்தின்படி அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் சொந்தச் சமயத்தை ஸ்தாபிக்கிறார்கள். கடவுள் ஒருவரிடம்: இன்னார் இன்னார் சென்று ஒரு சமயத்தை இப்பொழுது ஸ்தாபியுங்கள்! எனக் கூறுகிறார் என்பதல்ல. இந்நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தமக்குரிய நேரத்திற்கு வந்து தமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். ஏனெனில் அவர் ஒரு தூய ஆத்மா ஆவார். தூய ஆத்மாவைத் தவிர வேறு எவராலும் ஒரு சமயத்தை ஸ்தாபிக்க முடியாது. அது நியதியல்ல. ஆத்மா ஒருவர் வந்து சமயத்தை ஸ்தாபித்து தூய்மையாக இருக்கிறார். ஏனைய அனைத்துச் சமயங்களும் மனிதர்களாலேயே ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. தந்தை இந்த தேவ தர்மத்தை மாத்திரம் ஸ்தாபிக்கிறார், ஏனெனில் ஓ, தூய்மையாக்குபவரே! வந்து இந்த உலகைப் புதியதாக்குங்கள்! என அவருக்குக் கூறப்படுகிறது. பாரதம் தூய்மையாக இருந்தது எனவும், அது இப்பொழுது தூய்மையற்றதாகிவிட்டது எனவும் புத்தி கூறுகிறது. இதனாலேயே அவர்கள் கூவியழைக்கிறார்கள். தூய உலகில் எவருமே கூவியழைக்க மாட்டார்கள். தூய உலகம் எப்பொழுது இருந்தது என்பதை மக்கள் அறியார். அவர்கள் தொடர்ந்தும் கூவியழைப்பதுடன் இறுதிவரைக்கும் கூவியழைத்தவாறே

இருப்பார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் அவரை நினைவு செய்வார்கள். நூங்கள் இவற்றைப் புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கு அவர்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இது உங்கள் கல்வியாகும். இது பரமாத்மாவாகிய பரம தந்தையின் பாடசாலையாகும். நூங்கள் இவ்வினாக்களைப் பலகையில் எழுதலாம்: கஃதையின் கடவுள் யார்? ஒரு பக்கத்தில் தந்தையின் புகழை எழுதுங்கள். அவரே மனித உலகின் விதையும் சத்தியமானவரும் உயிருள்ளவரும் ஞானக்கடலும் ஆவார். கிருஷ்ணரை ஞானக்கடல் என நூங்கள் கூறுமுடியாது. ஏனெனில் அவர் பிறப்பு, இறப்பிற்குள் வருகின்றார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழையும் எழுதுங்கள்: அனைத்துத் தெய்வீகக் குணங்களும் நிறைந்தவர். மக்கள் இவ்விடயங்களை முற்றாக மறந்துவிட்டார்கள். இராவணன் அவையனைத்தையும் அவர்களை மறக்கச் செய்துவிட்டான். உலகைப் படைப்பவரே கஃதையின் கடவுள். அவர்கள் அவரை மறந்துவிட்டனர். இதுவே முதலாவது தவறாகும். கஃதையின் கடவுள் நிரூபிக்கப்பட்டால் சர்வவியாபகர் என்ற கருத்தும் அகற்றப்பட்டுவிடும். கடவுள் ஒருபோதும் தான் சர்வவியாபகர் எனக் கூறுமாட்டார். தந்தை கூறுகிறார்: நானே தூய்மையாக் குபவர். நான் எவ்வாறு சர்வவியாபகராக இருக்க முடியும்? ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட முறையில் பெருமளவு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். நூங்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கும்போது தந்தை ஒருவரைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவு செய்யக்கூடாது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இப்பயிற்சி இல்லாதவர்களுக்கும் முழு நேரமும் வேலையில் உள்ளவர்களுக்கும் சிவபாபாவை சதா நினைவு செய்வது மிகவும் சிரமமானதாகும். அவரை நினைவு செய்யாவிடின் அங்கே மயான அமைதி இருக்க முடியாது. நூங்கள் சரூரமற்றவர் ஆகும்பொழுது நூங்கள் சரூரத்திலிருந்து மரணிக்கிறீர்கள் என்பதே அர்த்தமாகும். சரூரமே மரணிக்கின்றது. ஆத்மா மரணிப்பதில்லை. ஆத்மா கூறுகிறார்: நான் இச்சரூரத்தை நீக்குகிறேன். நான் மரணிக்கிறேன் எனக் கூறுவது தவறாகும். ஆத்மா சரூரத்தை விட்டு நீங்கிவிட்டார் எனக் கூறுவதே சரியானதாகும். ஓர் ஆத்மா எவ்வாறு ஒரு சரூரத்தை நீக்கி இன்னொன்றை எடுத்து தனது பாகத்தை நடிக்கிறார் என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். அனைவரும் நடிக்காளே. ஆத்மாக்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் பாகங்களை நடிக்கிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது இந்த ஞானத்தைப் பெறுகிறீர்கள். நாடகத் திட்டத்திற்கேற்ப ஆத்மா இன்னொரு சரூரத்தை எடுத்து ஒரு பாகத்தை நடிக்க வேண்டும். நாங்கள் இதனையிட்டு ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? இந்நாடகத்தில் நாங்கள் நடிக்கிறோம். நூங்கள் இதனை மறந்து விடுகின்றீர்கள். நாடகத்தை நூங்கள் அறிந்துகொண்டால் ஒருபோதும் துன்பத்தை உணர மாட்டீர்கள். ஏனெனில் நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றி நூங்கள் அறிவீர்கள். நூங்கள் கூறுகிறீர்கள்: இன்ன இன்ன ஆத்மா தனது சரூரத்தை நீக்கி இன்னொரு சரூரத்தை எடுத்துவிட்டார். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தங்கள் சொந்தப் பாகங்களை நடிக்கின்றனர். நூங்கள் ஞானத்தைப் பெற்றிருந்தபோதிலும் மிக உறுதியான ஒரு ஸ்திதியை அடையும்வரை தொடர்ந்தும் ஏதோ ஒன்றினால் அதிர்ச்சியடைவீர்கள். நூங்கள் இராவணனின் இராச்சியத்தில் முற்றிலும் சரூரமிந்த நிலையை அடைந்துவிட்டீர்கள். எனவே விரைவில் அதிர்ச்சியடைகிறீர்கள். சத்தியயுகத்தில் நூங்கள் ஒருபோதும் எதனாலும் அதிர்ச்சியடைவதில்லை. அங்கே நூங்கள் அமர்ந்திருக்கும்போதே எளிதாக உங்கள் சரூரத்தை நீக்குவீர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது ஒரு புதிய சரூரத்தை எடுக்க வேண்டும். பாம்பின் உதாரணம் உள்ளது. இங்கே மக்கள் பெருமளவில் கதறியடி ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர்கள் சத்தமிட்டுப் புலம்புவதற்காக அதி தொலைவிலிருந்து வருகிறார்கள். இவ்விடயங்கள் சத்தியயுகத்தில் நிகழ்வதில்லை. சங்கமயுகத்திலேயே இராம இராச்சியத்தினதும் இராவண இராச்சியத்தினதும் சம்பிரதாயங்கள் பற்றி நூங்கள் அறிந்துகொள்கிறீர்கள். நூங்கள் இராம இராச்சியத்தில் இராவண இராச்சியத்தைப் பற்றி அறியமாட்டீர்கள். இராவண இராச்சியத்தில் இராம இராச்சியத்தைப் பற்றி அறியமாட்டீர்கள். இவ்விரண்டையும் சங்கமயுகத்திலேயே நூங்கள் அறிந்துகொள்கிறீர்கள். பாபா வந்து முழு நாடகத்தினதும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றிய இரகசியங்களை உங்களுக்குக் கூறுகிறார். உண்மையில் இதுவே சரியானது என்ற உணர்வை நூங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். பிராமணர்களாகும்வரை நூங்கள் எதனையும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஞானமில்லாததால் மக்கள் புராதன காலத்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மனிதர்களுக்கு நிச்சயமாகக் கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும் என அரசாங்கமும் கூறுகிறது. கிராமத்தவர்கள் கற்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் பண்ணைகளிலும் வயல்களிலும் பணிபுரிவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எனவே பிறதேசங்களிலுள்ள மக்கள் அவர்களைப் பண்டைய காலத்தவர் எனக் கூறுகின்றனர். தந்தை இப்பொழுது இங்கே அமர்ந்திருந்து எங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். நாங்கள் தோட்டத்து மலர்களாக ஆகுகின்றோம். அவர்களோ காட்டிலுள்ள முட்கள் ஆவார்கள். நூங்கள் இதனை இப்பொழுது அறிந்துகொள்வதால், உங்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியும். உலகமக்கள் குருமாரை அதி மேலானவர்களாகக் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் அவர்களே ஜீவன்முக்தியை அருள்வதாக அவர்கள் நம்புகின்றனர். எவ்வாறாயினும் அவர்கள் உங்களைப் பக்திக்குள் சிக்க வைக்கிறார்கள் என்பதைத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார். அவர்கள் பக்தியின் போதையினால் ஊசலாடுகிறார்கள். இங்கே நூங்கள் ஊசலாடவேண்டிய அவசியமேயில்லை. இங்கே நூங்கள் தந்தையிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைக் கோரவேண்டும். ஒரு குழந்தை வளர்ந்து வரும்போது அவர் தனது தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெறவேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்கிறார். சிறு குழந்தைகளின் அங்கங்கள் சிறியவை. நூங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை எந்தளவிற்கு மேன்மையாக ஆக்கவேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். உண்மையில் பாரதம் ஒரு வைரத்தைப் போல் இருந்தது. பரமாத்மாவாகிய பரம தந்தையின் பெயர் கஃதையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் பரமாத்மாவாகிய பரம தந்தையே அனைவருக்கும் ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். பாரதத்தில் மாத்திரமே மக்கள் சிவனின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். உண்மையில் பாரதமே அதி மேன்மையான யாத்திரைத் தலமாகும். அனைவருக்கும் ஜீவன்முக்தியை அருள்கின்ற தந்தையின் பிறப்பும் பாரதத்திலேயே இடம்பெற்றது. தந்தை பாரத பூமிக்கு எவ்வாறு வருகின்றார் என்பதை நூங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். எனவே எந்த யாத்திரைத் தலத்தை நூங்கள் அதிமேலானதாகக் கருதுவீர்கள்? நூங்கள் நிச்சயமாக பாரதத்தையே அவ்வாறு கருத வேண்டும். எங்கும் சிவனுக்கு ஆலயங்கள் உள்ளன. அனைத்துச் சமயங்களையும் சேர்ந்த

மக்கள் சிவனுக்குரிய ஆலயங்களை எங்கு கண்டாலும் அவர்கள் சிவபாபாவிற்கு மாலையிடுவார்கள். சிவபாபாவே எங்கள் அனைவருக்கும் ஜீவன்முத்தியை அருள்பவர் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவந்தால் அவர்கள் எங்கும் அலைந்து திரிவதை நிறுத்திவிடுவார்கள். பாரதம் மாத்திரமே அழிவற்ற சத்தியபூமி என அழைக்கப்படுகிறது. பாரதம் ஒருபோதும் அழிக்கப்படுவதில்லை. பாரதத்தில் தேவதர்மம் இருந்தபோது வேறு சமயங்களோ வேறு தேசங்களோ இருக்கவில்லை என்பதையும் நூங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை குடும்பத்துடன் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். இது இறை குடும்பமாகும். அது அசுர குடும்பமாகும். உங்கள் மத்தியிலும் மிக நன்றாக விளங்கிக் கொள்கின்ற சிவர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தூய பெருமையைக் கொண்டிருக்கின்றனர். சரீர உணர்வு தூய்மையற்ற பெருமையாகும். தேவர்கள் முகமலர்ச்சியுடையவர்கள். உங்கள் தூய பெருமை மறைமுகமானது. ஆத்மா பெருமளவு சந்தோஷத்தைக் கொண்டுள்ளார். ஓ! நாங்கள் ஒரு கல்பத்தின் பின்னர் பாபாவைக் கண்டறிந்துள்ளோம்! அவர் எங்கள் ஆஸ்தியான இராச்சிய பாக்கியத்தைக் கொடுப்பதற்கு எங்களைத் தகுதியானவர்கள் ஆக்குகின்றார். நூங்கள் பெருமளவு சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். உங்களுக்கு எதிரானவர்கள் பலர் உள்ளனர். நூங்கள் கூறுகின்ற முதலாவது விடயம் கடவுள் சர்வவியாபகர் அல்ல என்பதாகும். இரண்டாவது விடயம், கதையின் கடவுள் கிருஷ்ணர் அல்ல என்பதாகும். இவையே பிரதானமான இரு தவறுகளாகும். இதனாலேயே முதலில் இவ்வாறு வினவுமாறு பாபா கூறுகிறார்: பரமாத்மாவாகிய பரம தந்தையுடனான உங்கள் ஹவுமுறை என்ன? அத்துடன் வினவுங்கள்: கதையின் கடவுள் யார்? நூங்களே சரீரூக்கிப் பாருங்கள். இப்புதிரைத் தர்ப்பதன் மூலம் உங்களால் ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முத்தியைப் பெறமுடியும். உங்களால் ஜனகனைப் போல ஒரு விநாடியில் ஜீவன்முத்தியைப் பெற முடியும். இது பாரதத்தில் மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்தது. அவர் வினவினார்: யாரால் எனக்கு பிரம்மம் பற்றிய ஞானத்தை ஒரு விநாடியில் கொடுக்க முடியும்? இது பிராமணர்களால் வழங்கப்படுகின்ற பிரம்மா பற்றிய ஞானமாகும். ஞானக்கடலாகிய சிவனே அவர்களுக்கு இந்த ஞானத்தை வழங்கினார். அவர்கள் இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் பிரம்மம் பற்றிய ஞானத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் பிரம்ம போஜனை 'பிரம் போஜன்' என அழைக்கின்றனர். 'பிரம்' (பிரம்மம்) என்பது ஒரு தத்துவமாகும். பிரம்மா என்பவர் தந்தையாவார். அவரது தந்தை சிவன். மக்கள் இவ்விடயங்கள் எதனையும் அறியமாட்டார்கள். இவை ஆரம்பத்தில் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தவில்லை. முன்னர் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் சிறியவர்களாக இருந்தீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் வளர்ந்துவிட்டீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நான் இன்று உங்களுக்கு ஆழமான விடயங்களைக் கூறுகின்றேன். அது மிக இலகுவானது: மன்மனாபவ! விதையிலிருந்து விருட்சத்தின் விரிவாக்கம் பெருமளவில் உள்ளது. அவர் தொடர்ந்தும் விளங்கப்படுத்துகிறார். நாங்கள் இப்பொழுது முக்காலங்களையும் அறிந்தவர்கள் ஆகியுள்ளோம். நாங்கள் இப்பொழுது படைப்பவரையும் படைப்பின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றியும் அறிவோம். இந்நேரத்தில் உங்களைத் தவிர வேறு எவருமே உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றி அறியமாட்டார்கள். நாங்களும் அதனை அறிந்திருக்கவில்லை. நூங்கள் பெருமளவு பக்தி செய்ய ஆரம்பித்ததிலிருந்து இறங்கும் ஸ்திதிக்கு நூங்கள் வந்தீர்கள் என்பதை இப்பொழுது புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ஏறும் ஸ்திதியின்போதே அனைவரும் நன்மையை அனுபவம் செய்கிறார்கள். இறங்கும் ஸ்திதியின்போது எவராவது நன்மையை அனுபவம் செய்கிறார்களா? இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. கதையின் கடவுள் யார்? என்பது மிகச்சிறந்த தலைப்பாகும். இப்புதிரை விடுவிப்பதன் மூலம் நூங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியைக் கோரி உலகின் அதிபதி ஆகமுடியும். மக்கள் அசரீரியான ஒரேயொருவரை உலகின் அதிபதியாகக் கருதுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் அந்த உலகம் இப்பூமியே ஆகும். தந்தை இவ்வுலகின் அதிபதி ஆகுவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: நான் சுயநலமற்ற சேவாதாரியாவேன். நூங்கள் அதியன்பிற்கினிய குழந்தைகள். நான் உங்கள் கழிப்படிவான சேவகன். நூங்கள் கூவியழைக்கின்றீர்கள்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே! வந்து எங்களைத் தூய்மையாக்குங்கள். ஆஜராகியுள்ளேன், ஐயா! நான் இப்பொழுது வந்துள்ளேன். தந்தை குழந்தைகளின் சேவகன் ஆவார். சில குழந்தைகள் தகுதியற்றவர்கள். தந்தை அசரீரியானவராகவும் அகங்காரமற்றவராகவும் நினைவு செய்யப்படுகிறார். கடவுளே அதி மேலானவர். இவர் அவரது இரதம். சில குழந்தைகள் கூறுகின்றனர்: நான் சிவபாபாவின் இரதத்திற்கு சில ஆடைகளை அனுப்புகின்றேன். எங்களால் குறைந்த பட்சம் சிறிதளவு விருந்தோம்பலையாவது இந்த இரதத்திற்கு அளிக்க முடியும். சிவபாபா எதனையும் உண்பதில்லை. எனவே நாங்கள் யாருக்கு அந்த விருந்தோம்பலைச் செய்வது? இவரது ஆடை தொடர்ந்தும் ஒரேமாதிரியாக உள்ளது. எவ்வித அகங்காரமோ மாற்றமோ இல்லை. இவரைப் பார்க்கும்போது இவர் ஒரு நகைவியாபாரியாக இருந்தார் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். அவர் எவ்வாறு பிரஜாபிதா (மக்களின் தந்தை) ஆகமுடியும்? இதில் குழப்பமடைவதற்கு என்ன இருக்கின்றது? வந்து புரிந்துகொள்ளுங்கள். நாங்கள் பிரம்மாவின் வாய் மூலமாக இவ்வம்சத்தில் வந்துள்ளோம். உலகின் அதிபதிகள் ஆகுவது எங்கள் ஶ்ரீமையாகும். அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. தூய்மையற்றதைக் கைவிட்டு உங்கள் தூய பெருமையைப் பேணிக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் முகத்தை தேவர்களுடையதைப் போன்று சதா மலர்ச்சியானதாக வைத்திருப்பதற்கு முடிவற்ற சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள்.
2. பார்த்தாவைப் போன்று அகங்காரமற்றவர் ஆகுங்கள். ஒரு சேவாதாரியாகி அதை நிரூபியுங்கள்; ஒருபோதும் தகுதியற்றவர் ஆகாதீர்கள்.

ஆசுவாதம்: உங்கள் மனதை ஒரேயொருவரின் நினைவில் ஒருமுகப்படுத்துவதன் மூலம் "மன்மனாபவ" வில்

நிலைத்திருப்பதனால் எப்பொழுதும் தயாராகவும் முழுமையாகவும் சம்பூரணமாகவும் இருப்பீர்களாக.
ஒவ்வொரு கணமும் நீங்கள் என்றும் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை எப்பொழுதும் உங்கள் விழிப்புணர்வில் கொண்டுருங்கள். எந்த நேரத்திலும் எந்தச் சூழ்நிலையும் ஏற்படலாம், ஆனால் நாங்கள் எப்பொழுதும் தயாராக இருப்போம். நாளையே விநாசம் இடம்பெற்றாலும் நாங்கள் தயார். எப்பொழுதும் தயார் என்பதன் அர்த்தம் முழுமையாகவும் சம்பூரணமாகவும் இருப்பதாகும். முழுமையாகவும் சம்பூரணமாகவும் ஆகுவதற்கு வேறெவருக்குமன்றி ஒரேயொரு தந்தைக்குரியவர் என்பதற்கான முன்னேற்பாட்டை நீங்கள் செய்வது அவசியமாகும். உங்கள் மனம் எப்பொழுதும் ஒரேயொருவர் மீது 'மன்மனபவ' ஆக இருக்கும் போது நீங்கள் எப்பொழுதும் தயாராக இருப்பீர்கள். நீங்கள் எப்பொழுதும் தயாராக இருந்து சேவை செய்யுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் சேவையில் ஒத்துழைப்பையும் வெற்றியையும் பெறுவீர்கள்.

சுலோகம்: தந்தையிடமிருந்து ஆயிரம் மடங்கு உதவியைப் பெறத் தகுதிவாய்ந்தவர் ஆகுவதற்கு தைரியத்துடன் முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

---ஓம் சாந்தி---